

Bornholmin luotsi

Pentti-Oskari Kangas

Ostimme joskus 80-luvulla naapurini Mäkisen Penan kanssa ANNA-nimisen troolarin. Olimme kavereitten kanssa ajelemassa m/s Annalla Etelä-Ruotsiin Karlskronan lähelle. Pena oli viettänyt siellä aikaansa sotalapsena. Pahaksi onneksemme, lähestyessämme kohdetta yö-aikaan aikamoisessa sumussa, joku oli laittanut magneettitaskulampun kompassin kylkeen, mistä johtuen ajoimme väärään maahan. Piti mennä Ruotsiin, mutta ajauduimmekin Tanskaan, Bornholmin saareen.

Koska meillä oli väärän maan merikortti, lähetimme avoimen yhteyspyynnön hyvissä ajoin ennen rantaa Ula-puhelimellamme. Meille vastasi RÖNNEN (Rønner) luotsi. Hän kertoi sijaintimme tutkatarkastelunsa perusteella. Meillä oli suuria ongelmia kyseisen luotsin kanssa, sillä emme ymmärtäneet hänen puhettaan. Emme sitten millään, vaikka mukanamme oli Urposen Hessu, joka oli seilannut aikanaan niin norjalaisissa kuin tanskalaisissakin laivoissa. Lähestyimme Rønnerin satamaa kapeassa rännissä, joka oli ruopattu suureen hiekkadyyniin. Aina kun luotsi huusi Ula-puhelimeensa kovaan ääneen, otimme pakkia ja kun hän oli hiljaa, etenimme. Pääsimme vihdoin satamaan ja saimme aluksen laituriin. Paikalle saapui kyseinen luotsi polkupyörällään. Syy siihen, miksemme ymmärtäneet hänen puhettaan selvisi. Hän puhui tanskaa, joka on vaikea kieli ymmärtää. Hän puhui lisäksi Bornholmin murretta, joka on todella haasteellista. Kaiken kukkuraksi hän änkytti. Ja jotta ymmärtämättömyytemme olisi varmasti taattu, hän oli humalassa. Ostimme uuden merikortin ja uuden taskulampun. Jatkoimme turvallisesti alkuperäiseen määräsatamaan.

Pentti-Oskari Kangas,
vanhaisäntä, Herrankukkaro

Aiemmin sarjassa julkaistut kirjoitukset löydät [täältä](#).